

på, hvad den rent faktisk vil, men det kunne måske hjælpe regeringen til at finde ud af det, hvis man satte arbejdet med en hvidbog i gang. Derfor er det stadig væk Dansk Folkepartis ønske, at vi vil have det her, og hvis ikke regeringen vil lave den nu, så er vi sikre på, at den kommer – uanset om vi vil eller ej – inden for det nærmeste halve eller hele år, for de tanker er der, og vi har kunnet høre dem i dag.

Hans-Pavia Rosing (S):

Det, vi er i gang med, er en forespørgsel til statsministeren om situationen i rigsfællesskabet. Det er jo meget bredt formuleret, og man kan jo på den baggrund – og det er Dansk Folkeparti, jeg taler om – komme herop og tale om alt. Sådan kan vi ikke arbejde. Det er spild af medlemmernes tid, og det er spild af statsministerens tid, dyrebare tid, går jeg ud fra.

Hr. Peter Skaarup var inde på de presseskriverier, der har været omkring et møde mellem undertegnede, fru Ellen Kristensen og hr. Mogens Lykketoft, finansministeren. Jeg har sagt det, jeg ved ikke, om det er blevet refereret, det mener jeg, men det var mig, der tog initiativet til bedste for Grønland.

Vi har også været ude i valgkamp i marts måned. Fru Ellen Kristensen og jeg talte om, at det var nødvendigt at få sat noget i gang omkring renoveringerne i Grønland. Det har jeg talt lidt om tidligere. Det bliver udlagt som fru Ellen Kristensens mærkesag, men det har været vores mærkesag i de sidste 15 år. Der er ikke rigtig sket noget, men nu sker der måske noget – forhåbentlig.

Så jeg vil godt lige slutte mit indlæg af med at sige – bare for opklaringens skyld – at det var mig, der tog initiativet til en snak med finansministeren og fru Ellen Kristensen.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne gentage, at den nænsomhed, jeg talte om før, over for den her slags sager, mener jeg stadig væk, at vi skal have. Jeg mener, at ikke mindst Venstre og fru Ulla Tørnæs i den her sag bliver ved på en måde, som er uklædelig. Den her sag blev brugt i et indenrigspolitisk spil i optakten i en periode op til et valg. Den blev brugt på den måde, sådan oplever jeg det, og jeg synes ikke, at det er rimeligt.

Derudover vil jeg også gerne bekræfte over for hr. Hans-Pavia Rosing – jeg ved, at det også gælder på Færøerne – at det at drive erhverv de

steder er ganske vanskeligt. Jeg har prøvet at være med til det. Og det er meget sårbart. Det er ikke en storebrorholdning, når vi er nogle, der siger: Pas nu på i forhold til en selvstændighed. Det er korrekt, at man skal være selvstændig som menneske, at der skal være respekt imellem mennesker, det er korrekt, men det er faktisk en omsorg, når man taler om et forbindelsesled, som giver et vist sikkerhedsnet. Det er ikke et sikkerhedsnet, der skal afleveres nedladende eller sådan noget, men det er faktisk nødvendigt med et sikkerhedsnet, når man lever de steder under de vilkår med så få muligheder, som der er.

Der har været perioder i den tid, hvor jeg har været i Grønland, hvor helt op til 80 pct. af hele grundlaget var sådan en lille rød reje, og det gør det altså ganske vanskeligt at leve, og derfor vil jeg bare anbefale nænsomhed.

Jeg vil i øvrigt også sige tak for debatten i dag, for jeg synes, at den gennemgående har været god. Jeg vil gerne sige til hr. Skaarup, at det er udmærket at rejse debatten, men det at sætte noget i gang herfra kunne i den nuværende situation opleves, som om der var nogen i Danmark, der ønskede at forcere den her sag. Det kunne opleves sådan. Det ville jeg synes var meget ulykkeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da gerne svare hr. Ebbe Kalnæs. Det er ikke vores ønske at forcere denne her sag, men vi vil godt have at vide, hvor vi står med hensyn til de beslutninger, der åbenbart er på vej på Færøerne, og vi ønsker altså, at når Danmark giver så mange millioner kroner i tilskud både til Færøerne og Grønland, er det også rimeligt, at danske borgere, danske politikere, har et udgangspunkt for at vide, hvad der kommer til at ske, hvis man laver en folkeafstemning på Færøerne omkring det her.

Derfor ønsker vi stadig væk, at man laver en hvidbog, og vi håber, at der er nogen, der vil gå i gang med det, om ikke andet uafhængigt, indtil man kan få det frem fra regeringens side.

Jeg kunne godt lige tænke mig at spørge hr. Hans-Pavia Rosing i forbindelse med det indlæg, han var oppe med for lidt siden, om, hvorfor det egentlig var finansministeren, som der blev taget initiativ til at mødes med. Hvorfor var det ikke statsministeren, som jo er ressortminister for hele det her område?